

i Told. Følgen deraf var, at naar en Kollo tom ind med forskjellige Varer til forskjellige Toldafgifter, skulde det undersøges, hvad denne indeholdt, ogsaa med Hensyn til Pakhusleien, saaledes at Bedkommende kom til at betale Pakhusleien efter høieste Toldafgift. Jeg har derfor i mit Forslag taget Hensyn ikke alene til Handelsinteresserne, men ogsaa til Toldopsynet, idet det vil være langt lettere at gennemføre mit Forslag end det tidligere, som man maatte gaa ud fra vilde blive det, der traadte i Kraft, naar det var overladt til Regjeringen, idet det laa nær, at den vilde holde sig til det, der engang var bestemt. Dertil kommer endnu den Betragtning, at jeg veed meget vel af Erfaring, at naar tilfældigvis Pakhusleien paa Toldboden er forhøjet, kommer der stadig Klager til Toldbestyrelsen, naar det er denne, der har Ret til at bestemme Leien; men har man faste Taxter, saa er det meget lettere for Bestyrelsen at afvise den Slags Klager; den kan da sig: Det og det er bestemt ved Lovgivningen, det have vi nu at holde os til, og dermed er da den Sag forbi. Med Hensyn til Taxterne kunde det synes, som om der var Grund til at forundre sig lidt over den sidste af dem, nemlig den, der angaar toldfrie Varer, idet der staar, at toldfrie Varer betale enten 10 Ore pr. 100 Pd. Brutto eller 50 Ore pr. 100 Kubikfod, medens der for toldpligtige Varer kun betales 5 Ore pr. 100 Pd. Brutto eller 40 Ore pr. 100 Kubikfod. Grunden til denne Forhøielse er den, at den høitærede Finanzminister under de Forhandlinger, vi havde i Udvalget, gjorde den vistnok meget rigtige Bemærkning, at man meget let kunde blive overfyldt og belempret med disse Varer paa Toldboden, saa man kunde savne den behørig Plads. Jeg fandt denne Grund meget plausibel og gif derfor strax ind paa at forandre disse to Positioner i Overensstemmelse med, hvad man ansaa for rigtigt.

Finanzministeren (Estrup): Jeg kan ganske slutte mig til de Betragtninger, som bleve fremskortede af den ærede Ordfører til Støtte for Endringsforslaget under Nr. 44. Jeg tror, at den ærede Ordfører har fuldstændig Ret i, at det kan være meget nyttigt at have en Bestemmelse som denne, og som jo iøvrigt har Sidestykker i andre Landes

Toldlovgivninger. Jeg maa altsaa anbefale Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 44. — Jeg kan endvidere være enig med det ærede Medlem, som nu satte sig, i, at det havde været godt, om man allerede i vor bestaaende Toldlov havde en tilsvarende Bestemmelse, og at det vel kunde hælde, at man kunde komme til at trænge til en saadan Bestemmelse før den Tid, hvor denne almindelige Revision af Toldloven kan antages at være bragt tilende. — Endringsforslaget under 47 skal jeg Intet indvende imod. Jeg havde ganske vist villet foretrække, om Grændsen, der af mig var foreslaaet til 20 pCt., kun var bleven nedsat til 10 pCt. istedetfor til 5 pCt.; men jeg erkjender, at, eftersom der for Dieblisset i den bestaaende Toldlovgivning ikke er nogen saadan Grændse, er det allerede et væsentligt Fremskridt henimod, hvad Toldbestyrelsen ønske, at der nu kommer en Grændse 5 pCt. At man iøvrigt ikke behøvede at gaa saa langt ned af Hensyn til, hvad den ærede Ordfører for dette Forslag (Broberg) særlig fremhævede, nemlig den store Forskjel i virkelig Thara paa Embalagen paa indført Naasjucker, er klart nok; thi, som det ærede Medlem selv bemærkede, er Forskjellen fra 10—11 op til 14 pCt.; men den Forskjel er langt større end de her angivne 5 pCt. og endog større end de 10 pCt., jeg hellere havde set istedetfor de 5 pCt. — Endringsforslaget under Nr. 48 skal jeg selvfølgelig ikke indvende Noget imod. Det var jo det oprindelige Regjeringsforlags Mening, at man skulde have en lovbestemt Pakhusleie, og, som den ærede Ordfører bemærkede, var det jo ved Udvalgets Initiativ at det isjor blev ændret derhen, at denne Pakhusleie paa Toldstederne skulde fastsættes ved kongelig Anordning. Forslaget, som det nu staar, gaar jo en Middelvei, og jeg er tilbøielig til at tro, en gylden Middelvei, idet der i Loven fastsættes Normer for denne Pakhusleie, dog saaledes, at det tilstedes gennem kongelig Anordning at faae foretaget en midlertidig Forandring, naar Forholdene skulde gjøre det ønskeligt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om det foreliggende Affnit, og man gif til Afstemning.